

FRIEDERIKE MAYRÖCKER

mire van szükséged

Heinz Lunzernek

*mire van szükséged? egy fára egy házra
hogy érezd milyen nagy milyen kicsi az emberi élet
milyen nagy milyen kicsi ha felnézel a koronára
eltűnsz a dús zöld ragyogásban
milyen nagy milyen kicsi összehasonlítva a fák életével
milyen rövid a tiéd
egy fára van szükséged meg egy házra
egyikre se csak neked egy sarokra egy fedélre
ülni gondolkozni aludni álmodozni
írni hallgatni szemét fürkészsze nézni a barátot
az égitesteket a füvet a virágot az eget*

fekete mint az anarchia zászlója

*asszonyom,
ez a szín nem illik önhöz!
mondta az orvosnő
miközben csalánkiütésemet
vizsgálva
szigorú arckifejezéssel
a lábujjamtól a fejem búbjáig
egészen feketére festett
szempillámig
végigmért*

hogy és miért szeretlek

Ernst Jandlnak 70. születésnapjára

*ha te vagy, nem veszem biztosra, vagy én vagyok az,
aki téged fenyeget, a fenyegető
tükör, amelybe minden este belepillantok,
egyidejűleg tartja elém képedet és képemet,
szíved sötétjében a titok nem arra való,
hogyan valaki is felfedje,
leginkább és a legmélyebben ez vonz,
és alighanem ez tántoríthatatlan szerelmemnek okozója*

nagy bal kezével

Ernst Jandlnak

*jobb kezemet
meleg bal kezébe veszi
tenyerével takarja hideg kezemet
hideg jobb kezemet eldugom
meleg tenyere védőn nyugszik menekülő
hideg jobb kezemen míg
Stefan Moses '76-ban lefényképez
és mindketten másik kezünkkel az arcunkat takarjuk
(amint azt Stefan Moses követeli) –
ezzel a jelentéktelen gesztussal
átkulcsoljuk egymást, s ez utólag könnyet fakaszt
láthatatlan szememből... vércöröd
vércörömbe áramlik
a szerelemtől elvadult halhatatlanságba*

Krypta

*mozdulatlanul egymás oldalán
az alvás öntudatlan
burkában
pihentünk délután:
mint királyi kriptákban a
fényes pikkelyű
múmiák, nem tudva
egymásról, örködve mégis
egymás fölött*

Betemetett arc

*mi lesz, ha majd ahelyett, hogy a könyvekben lapoznék,
már csak könyvtáram könyveinek gerincén
simíthatok végig, mert visszafejlődtem
gyermekkoromnak abba az állapotába, amikor
még nem tudtam olvasni, tehát analfabéta voltam,
és anyámmal vagy másvalakivel
kellett felolvasatnom magamnak,
tehát ha majd olyan állapotba kerülök,
amelyben nem leszek már képes olvasni,
tehát újra olvastatnom kell magamnak, de hát ki által,
kérdem én, ha egyszer újra analfabéta leszek*

Franz Josef Czernin-portré

*talán kissé, talán kissé pacsirtamadár:
bóbitás pacsirta talán, szép tollazatú, szelíd,
gyengéd dalosmadár: pacsirta, igen,
fütytös, meghökken, vagy fülel,
vagy cirpel, vagy mond valamit a légből, amit a
légtől, a szélről megtud, és nagyon éber, és füléhez emeli
a szárnyát, barna szemű és dombszínű és foltosan
tarka, kissé hallgatózik emelt fővel, és időnként
csiripel a bokorban, a cserjésben, a tövises bozót,
a sövénykerítés legtetején*

Mária mennybemenetele, a kertben a harangok a levegőben lengedező fényben

*megmosdatott, a konyhaasztal vörös és
fehérpettyes viaszosvásznán ültem,
a szatócsnál feliratott, pénzünk nem volt,
de én az „Angol kisasszonyokhoz” jártam, és franciául tanultam,
osztálytársnőimmal kézenfogva körtáncot jártam az iskolaudvaron,
felismerem magam a régi fotón, tudatlanul, szófogadón és
félénken éltem, ma ezen az augusztusi rügyező reggelen, majdem
75 év után 1 érintés, 1 tapogatózás azután a hívő és hallgató,
szomorkás gyerek után, aki voltam, homlokomon hajtincsek,
halovány szemek, most, majdem 75 év után eltakarom
kezemmel mindkét szemem, megsiratom a kis parasztházban
lepkékkel és legyekkel, a kukákkal az udvaron, a hegyek csúcsán a
hideg reggeli nappal elvesztett időt, CREDO, ráköpök meztelen,
elsatnyult lábamra, szüntelen utánozni akarom fiatal éveimet,
ezeket a korai sebezhető éveket –
korod tünete, mondja Linde Waber, hogy az ereken
keresztülremeg a hideg idő, reggel a vendéglő szobájába eső
Nap csikja, az éjjeli eső borzolta flox és a frissen kaszált fű illata,
a fénylő térdek, a fakó macska, a holt test
hangokat bocsát ki
(amikor Bad Ischlben a Filmszínház előtt mentem el...)*

Fordította Schiff Júlia